

Петогодишњица освећења храма Светог Евстатија Српског

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије служио је 12. септембра 2019. године, на празник Преноса моштију Светог Александра Невског, заштитника Васојевића, свету архијерејску Литургију у храму Светог Евстатија Српског у Трепчи код Андријевице, поводом петогодишњице од освећења тог светог храма.

Преосвећеном Епископу је саслуживало свештенство и монаштво Епархије уз молитвено учешће верног народа. Сабраном народу беседом се обратио владика Јоаникије, који је подсетио да догађај Преноса моштију Светог Александра Невског, чији спомен Црква молитвено слави, а датира из времена Петра Великог, руског цара који је на Неви подигао нову престоницу.

-У велики царски град, Петроград, он је пренио и мошти Светог Александра Невског да би град који оснива био под заштитом једног од највећих руских светитеља. Овај празник нас упућује да сагледамо какви су некада били владари, а, били су прије свега, заштитници свете вјере православне, Цркве Божје, велики родољуби који су у сваком тренутку били спремни да положи свој живот за отаџбину, не бојећи се непријатеља, него увијек гледајући да врше правду Божју, бојећи се само гријеха и да не преступе заповијести Божје, казао је Владика.

-Такав је био и Свети Александар Невски, човјек истинске, дубоке вјере, огромне храбрости и способности, велики ктитор, градитељ, велики ратник, побједоносац. Њему је Бог дао побједу над надмоћнијим непријатељима, тадашњим крсташима, који нијесу ишли само да пљачкају Цариград и поробљавају источне земље, под геслом да ослобађају гроб Христов, а заправо су били пљачкаши, него су ишли и на Русију. Њих је Свети Александар Невски поразио више пута, а, нарочито, су запамтили пораз који су доживјели на Чудском језеру 1242. године, навео је Епископ будимљанско-никшићки и додао:

-Свети Александар Невски био је млађи савременик Светог Саве, али је по свему подобан Светом Симеону Мироточивом. И он је био побожан као и Свети Симеон, такав је био чувар православља, и такав ктитор, човјек, који је пред крај живота, иначе, много је краће живио од Светог Симеона, ријешио да се повуче у манастир и прими монашки постриг. Замонашио се са именом Алексеј, али је и даље помагао своју отаџбину, а када је требало излазио је из манастира да помогне свом народу, бесједио је владика Јоаникије, истичући:

-Најпобожнији међу владарима руске земље и највећи борац за њену слободу. Његова држава није била тако велика као данашња Русија, била је много мања, али је он духовно утврдио, укријепио, па је она, после њега, напредовала, ширила се и постала велика Русија. То је постала захваљујући великим личностима и људима, који су вјеру ширили, проповиједали Јеванђеље, подизали дивне задужбине. Њихово гесло је било: за вјеру, за православље, па онда и за отаџбину, а отаџбина има дубоки смисао, тек, ако

је прожета вјером, ако је освећена светим храмовима, ако у њој царује слобода, вјера и свака друга врлина.

-Васојевићи имају посебан разлог што прослављају Светог Александра Невског као свог заштитника. Васојевићи су се два пута зарицали, у борбама против Климената и против Турака, на овај дан су, из два наврата, биле велике битке са непријатељима наше вјере и отаџбине. Познато је оно њихово зарицање: Помоз` Боже и Свети Лесендро, Свети Александре, ако ли нам будеш у помоћи славићемо Тебе довијека. Овдје, на Крчеву је била друга битка, из новијих времена, и то мјесто би требало обиљежити, јер је ознамењено. Божја благодат сишла је и укријепила мишице ваших предака, те су се одупрли непријатељу. Међутим, у вријеме када се вјера потискивала, а храмови скрnavили, ово се подоста било заборавило, али, хвала Богу, обнављање тог сјећања почело је из Лијеве Ријеке, колијевке Васојевића. Храм Светог Евстатија Српског у Трепчи освећен је управо на овај свети празник прије пет година, подсетио је Владика.

Освештан је и преломљен славски колач и жито, а домаћин славља био је јеромонах Саво Вукајловић, сабрат манастира Ћурђеви Ступови, који је привременни надлежни парох.

